

eða móður óskilgetins barns er ákveðin með dómi eða úrskurði í ríki, þar sem meðlagsskyldur átti ekki ríkisborgararétt eða heimilisfang, nema því aðeins, að hann hafi mætt í málinu, eða stefnan eða úrskurðurinn hafi í tæka tíð orðið honum kunn.

2. grein.

Beiðni um fullnægju er send frá og móttekin af:

í Danmörku hlutaðeigandi stjórnardeild eða yfirstjórnarvaldi;

í Finnlandi utanríkismálaráðuneytinu;

í Íslandi dómsmálaráðuneytinu;

í Noregi hlutaðeigandi stjórnardeild eða sýslumanni;

í Svíþjóð réttardeild utanríkismálaráðuneytisins eða fylkisstjórn.

Beiðninni skal fylgja vottorð þess yfirvalds, er hana sendir, um að dómurinn, úrskurðurinn, ákvörðunin, eða samkomulagið uppfylli skilyrði 1. greinar, fyrstu og þriðju málsgreinar, fyrir fullnægju.

Með skjölum, sem skráð eru á finnsku eða íslensku, skal fylgja staðfest þýðing, svo fullnægjandi sé, á dönsku, norsku eða sænsku.

3. grein.

Fullnægjuerðin framkvæmist í hverju ríki samkvæmt þar gildandi lögum, en getur, að því er snertir skriflegt samkomulag, sem ekki er samþykkt af dómstólum eða framkvæmdarvaldinu, orðið

for ekteskap eller overfor et sådant barns mor er fastsatt ved dom eller forelegg i en stat, hvor den bidragspliktige ikke hadde statsborgerrett eller bopel, medmindre han har avgitt møte under saken eller i rett tid har fått kunnskap om stevningen eller forelegget.

Artikkel 2.

Begjæring om fullbyrdelse avsendes og mottas:

i Danmark av vedkommende ministerium eller overøvrighet;

i Finnland av utenriksmi-
nisteriet;

i Island av justisministeriet;

i Norge av vedkommende departement eller fylkesmann;

i Sverige av utenriksdepartementets rettsavdeling eller vedkommende lensstyrelse.

Begjæringen skal være ledsaget av bevidnelse fra den avsendende myndighet om at dommen, kjennelsen, beslutningen eller vedtagelsen oppfyller vilkårene for fullbyrdelse etter artikkel 1 første og tredje ledd.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av bekreftet oversettelse i fornøden utstrekning til dansk, norsk eller svensk.

Artikkel 3.

Fullbyrdelsen iverksettes i hver stat etter der gjeldende lov, men kan, forsåvidt der handles om skriftlige vedtagelser som ikke er godkjent av en domstol eller administrativ myndighet, innskren-

moder genom dom eller föreläggande fastställd i stat, där den bidragspliktige icke hade medborgarskap eller hemvist, kan verkställighet ej påfordras, med mindre han inställt sig i rättegången eller ock i behörig tid erhållit känedom om stämningen eller föreläggandet.

Artikel 2.

Framställning om erhållande av verkställighet göres och mottages:

i Danmark av vederbörande ministerium eller av överövrighet;

i Finland av ministeriet för utrikesärendena;

i Island av justitieministeriet;

i Norge av vederbörande departement eller fylkesmann; samt

i Sverige av utrikesdepartementets rättsavdelning eller av länsstyrelse.

Den myndighet, som gör framställningen, skall därvid föga bevis, att domen, beslutet eller förbindelsen uppfyller de i artikel 1 första och tredje styckena för verkställighet stadgade villkor.

Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av bestyrkt översättning i erforderliga delar till danska, norska eller svenska språket.

Artikel 3.

Verkställigheten sker i varje stat enligt där gällande lag, men kan, där fråga är om skriftlig förbindelse, som ej är fastställd av domstol eller administrativ myndighet, begränsas till införsel i avlöning